О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 15572

гр. София, 22.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 8 състав,** в закрито заседание на 22.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

като разгледа дело номер **4627** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод на жалба с вх. № 12845 от 16.04.2026 г. и вх. № 13509 от 21.04.2026 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Т. С. К., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, чрез адв. Я. А. – САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], бл. Д, ет. 1, офис 107 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. 3) ГГ) от ЗДвП № 26-4332-001864 от 09.04.2026 г., издадена от полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция“, Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с която спрямо оспорващия е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС (СУМПС), до решаването на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца“.
С жалбата е отправено особено искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорената заповед, тъй като на жалбоподателя ще бъдат причинени значително и трудно поправими вреди, изразяващи се в засягането на основни права и/или ценности. Инвокират се съображения, че с отнемането на СУМПС оспорващият е възпрепятстван да осъществява лични и служебни ангажименти, които се свеждат до работата му в друго населено място – извън [населено място]. Допълнително се акцентира на обстоятелството, че нарушението е отстранено няколко часа след откриването му на 06.04.2026 г., видно от представената полица за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на същата дата.
Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото и допълнително посочените от жалбоподателя аргументи, намира искането за допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.
Разгледано по същество, искането е основателно по следните съображения:
Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на

ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.
Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.
В конкретния случай ПАМ е наложена въз основа на АУАН серия GA № 4330014 от 06.04.2026 г., с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП – „управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред“.
Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.
Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.
От представените доказателства- застрахователна полица от 06.04.2026 г. за сключена застраховка гражданска отговорност е видно, че нарушението е отстранено на същия ден. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10, изр. второ от ЗДвП, служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. В случая, предвид доказателствата за сключена застраховка „Гражданска отговорност“, съдът приема, че целта на предвиденото в закона предварително изпълнение на принудителната мярка е вече постигната, поради което искането за спиране на предварителното изпълнение следва да бъде да бъде уважено.
По изложените съображения съдът намира искането за основателно и като такова следва да бъде уважено.
Мотивиран от изложеното и на основание чл.166, ал.4 АПК, Административен съд София- град

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА допуснатото предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. 3) ГГ) от ЗДвП № 26-4332-001864 от 09.04.2026 г., издадена от полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция“, Столична дирекция на вътрешните работи, с която спрямо оспорващия е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаването на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца“.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7- дневен срок от съобщението за постановяването му.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: